

LISTOPADOWE ŚWIĘTO

Scenografia – w tle za występującymi dziećmi jesienny krajobraz – drzewo z resztką kolorowych liści, trochę liści na ziemi, zrudziała trawa, ciemne chmury – wszystko namalowane na dużych kartonach, wycięte i przyczepione do dużej tkaniny.

Z boku duża mapa – wyraźny kontur Polski przed zaborami, obszar podzielony na trzy części (zgodnie z podziałem na zabory), zaznaczone różnymi kolorami.

Dziewczynka I w płaszczyku albo kurtce, czapce, szaliku, rękawiczkach.

Oto listopad, jesień przybladła –
barwy straciła i mniej już światła.

Nastała pora czapek, szalików,
wiatr gna ulicą, liści bez liku.

Grupa dzieci śpiewa jakąś jesienną piosenkę, np. „W deszczowych kropkach” (sł. Dorota Gellner, muz. Barbara Kolago) lub jakąś inną, którą dzieci znają. Mogą ją ilustrować ruchem.

Chłopiec I ubrany na galowo, wskazuje na chłopca ubranego w stylu z epoki, np. koszula z marynarskim kołnierzem, szeroki, sztywny tornister na plecach, spodnie za kolana, getry (albo płaszcz spięty paskiem i tornister). Chłopiec może się bawić jojo.

Tak samo mgliście było przed laty,
gdy młodym chłopcem był dziadek taty.
Lecz tamta szarość nagle rozbliżyła,
aż uśmiechnęła się rzeka Wisła.

Dziewczynka II trzyma planszę z napisem: 123 lata niewoli. Chłopiec stoi przed mapą, na której widać kontur Polski sprzed zaborów i obszar podzielony na trzy części. Pokazuje wskaźnikiem Polskę podzieloną między sąsiadów.

Przez sto dwadzieścia trzy długie lata
nie było Polski na mapie świata.
Bowiemy na mocy tajnych układów
nastąpił podział między sąsiadów.

Chłopiec II

Nasze prababki i pradziadowie
walczyli o nią bronią i słowem.
Nigdy nie zgasła wiara w narodzie,
że się ojczyzna nasza odrodzi.

Grupa dzieci śpiewa żołnierską piosenkę „Maszerują strzelcy” (sł. i muz. Leon Łuskino) – pierwszą zwrotkę i refren lub tylko refren dwa razy. Mogą przy tym maszerować w miejscu.

Nie noszą lampasów, lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
piechota, ta szara piechota.

Maszerują strzelcy, maszerują,

karabiny błyszczą, szary strój,
a przed nimi drzewce salutują,
bo za naszą Polskę idą w bój.

Dziewczynka III *trzymaj planszę z napisem 1918*

Rok osiemnasty w dwudziestym wieku
wywołał radość w każdym człowieku,
bo ów listopad przyniósł nam w darze
wolność – spełnienie najskrytszych marzeń.

Chłopiec III *z białą-czerwoną chorągiewką*

Państwo na nowo wtedy powstało,
z flagą na maszcie czerwono-białą
i z orłem w godle, co wisi w klasie –
to są symbole ojczyzny naszej.

Dziewczynka IV *z planszą: 11 listopada*

Niech zatem każdy z was zapamięta,
że w listopadzie jest wielkie święto –
Niepodległości – jedenastego,
więc nie zapomnij daty, kolego!

Na zakończenie dzieci śpiewają wybraną piosenkę związaną z tematem, np. „Dzień dobry, Biały Ptaku” (sł. Wanda Chotomski, muz. Adam Markiewicz) – tekst dostępny na: http://www.emuzyka.pl/Fasolki/piosenka/Dzien-Dobry_Bialy-Ptaku_.148838.html; wykonanie utworu na: <http://www.mp3zwrzuta.pl/mp3.,183983.,dzien-dobry-bialy-ptaku-fasolki.html>.